

הת (חיפה) 64420-02-25 - ספואן מונזר ע"י נ' משטרת חיפה

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 64420-02-25 מונזר(עציר) נ' משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה

לפני כבוד השופט בוריס שרמן

ספואן מונזר ע"י ב"כ עו"ד

המבקש
נגד

משטרת חיפה

המבקשה

החלטה

בפתח הדברים אני מתנצל בפני הצדדים על העיכוב הרב שחל במתן החלטה זו.

1. בהחלטה מיום 16/3/25 עמדתי על מכלול העובדות הרלבנטיות. בקצירת האומר, במהלך בריחה משוטרים המבקש השליך שקית ובה סכום כסף משמעותי. כשנחקר בחשד לביצוע עבירות רכוש, טען כי הבחין באדם אחר מחביא את השקית עם הכסף ונטל אותה לעצמו. לאחר שתיקי החקירה נגדו נסגרו בלי שהוגשו בהם כתבי אישום, המבקש הגיש בקשה זו, בה טען לראשונה כי מדובר בכספו שמקורו בקצבת הנכות שהוא מקבל מהמוסד לביטוח לאומי.

2. בהחלטה מיום 16/3/25 הוריתי על החזרת חלק מהתפוסים למבקש. ביחס לאחד ממכשירי הטלפון הניידים שנתפסו וביחס כסף שנתפס - ₪ 18,634, \$ 1,332, 150 יורו ומטבעות שונים - קבעתי כי אני שוקל להורות על חילוט לאוצר המדינה בהעדר בעלים חוקיים. עם זאת, אפשרתי למבקש להביא ראיות התומכות בטענתו כי מדובר בכסף שלו.

יצוין כבר עתה, ביחס לטלפון נייד מסוג LG המבקש לא חזר על טענותיו ונראה כי אין לו עניין במכשיר. על כן, אורה למשיבה לנסות לאתר את הבעלים, ובהעדר הבעלים החוקיים - על חילוטו או השמדתו.

3. בתצהיר משלים שהגיש ביום 27/3/25 טען המבקש כי מדובר בכסף אותו הוא מקבל משנת 2018, לאחר שבשנת 2016 הביטוח הלאומי הכיר בנכותו הרפואית בשיעור 40% ודרגת אי כושר יציבה בגובה 100%. המבקש קיבל בשנת 2024 קצבה מדי חודש בסך ₪ 6,503 ברוטו (יחיד + 2 ילדים). קצבה זו הינה מקור הכסף התפוס.

4. לטענת המבקש, בעת הרלבנטית נהג למשוך מחשבון הבנק שלו את כל הכספים שהיו מתקבלים מהביטוח הלאומי ולכן תמיד הסתובב עם סכומי כסף משמעותיים. עוד טען, כי כששער הדולר והיורו יורד, הוא נוהג לקנות כסף זר. המבקש טען כי עושה שימוש בחלק מהכסף לסיוע לאמו החולנית. המבקש צירף לתצהיר אסופת מסמכים מהביטוח הלאומי בדבר זכאותו לקצבאות בשנים האחרונות.

5. ביום 23/4/25 המבקש נחקר על תצהירו. הוא סיפר שכעת הוא מרצה מאסר בפועל. כשהתבקש להסביר מדוע שיקר בחקירתו מיום 12/5/24, טען כי הוא מסוכסך וכי גם במאסר הוא טעון הגנה. מסיבה זו בחר לשקר ולהגיד שמצא את הכסף. המבקש לא השיב באופן ענייני לשאלות שהוצגו לו אלא טען, פעם אחר פעם, כי הכסף מיועד לטיפול שיניים שלו. בפרט, המבקש לא ענה לשאלה מתי משך את הכסף ואיזה סכומים משך. כשנשאל לגבי הכסף הזר, התבלבל וטען כי היה לו \$150 ו-1,300 "ומשהו" יורו (בפועל נתפס \$1,332 ו-150 יורו). בהמשך לא השיב באופן ענייני לשאלה האם יש לו מסמך על המרת הכסף; לא השיב האם יש לו אישור על משיכת הכספים; טען שקצבתו לפני שנה הייתה 6,500 ₪. כשהוטח בו שקיבל סכום שונה, טען שחלק מזה מיועד למזונות ילדיו. עוד טען ששיקר לשוטרים כי פחד. כשנשאל ממה פחד, טען כי קפצו עליו ופוצצו אותו מכות.

בחקירה חוזרת טען המבקש לראשונה כי הוא היה זה שאמר לבלשים שבשקית יש כסף מזומן, הבלשים בעצמם לא שמו לב. לטענתו, הוביל את הבלשים אל השקית עם הכסף. אחד מהבלשים ממוצא דרוזי בשם ענאן האמין לו והלך איתו לשקית.

6. לאחר הדיון ב"כ המבקש הגיש בקשה להורות לבנק הדואר להמציא תדפיסי חשבון של המבקש בבנק הדואר לשנים 2023-24. למרות השלב הדיוני המאוחר נעתרתי לבקשה. ביום 6/5/25 ב"כ המבקש הגיש תדפיסים מהם עלה כי לא הייתה בחשבון פעילות מיום 1/1/23 עד יום 25/7/24. בעקבות זאת נטען, כי החשבון בבנק הדואר נפתח בחודש 7/24 והתבקשתי להורות לבנק מזרחי להציג תדפיסים לשנים 2023-24, שכן הפעם נטען כי חשבון הבנק של המבקש התנהל בבנק מזרחי.

אף הפעם נעתרתי לבקשה ובהמשך הוגשו לעיוני תדפיסי חשבון הבנק של המבקש שהתנהל בבנק מזרחי.

דין והכרעה

7. לאחר שקילת טיעוני הצדדים ועיון בתיק החקירה ובחומרים שהציג המבקש, אני קובע כי לא הוכח לפניי כי הכסף שנתפס שייך למבקש.

8. אתחיל מנסיבות תפיסת הכסף. בין אם המבקש סבר כטענתו שעבריינים מבקשים לפגוע בו ובין אם ידע שמדובר בבלשים, לא הייתה לו סיבה מיוחדת לזרוק את הכסף בעת מנוסתו. השלכת הכסף מצביעה על רצונו של המבקש שהכסף לא ימצא ברשותו ותומכת בתזה שהכסף לא שייך למבקש.

9. כעת לגרסת המבקש לפיה הכסף שייך לו. עסקינן בעדות כבושה קלאסית, לגביה נפסק, למשל,

בע"פ 2050/21 סלימאן אלהואשלה נ' מדינת ישראל (נבו 16.5.2023):

"הרציונל בבסיס הכלל בדבר עדות כבושה הוא, שכאשר מדובר בפרט רלבנטי שיש בו כדי לשפוך אור על הסוגיה שבמחלוקת, הדעת נותנת שבמקרים הרגילים העד יעיד עליו בהזדמנות הראשונה (קדמי, בעמודים 500-501). בהתאם לכך, כאשר לא ניתן הסבר סביר לכבישת העדות, המשקל שניתן לתת לה - מועט".

הסברו של המבקש לכבישת העדות - חששו מהעבריינים או מהשוטרים - לא מחזיק מים. ראשית, לא מצאתי קשר בין החששות שתיאר המבקש לבין תוכן הגרסה שמסר ביחס לכסף. שנית, לפי דוחות פעולה של הבלשים שהשתתפו באירוע, המבקש זיהה אותם שכן קיימת ביניהם היכרות מאירועים קודמים. בהקשר זה יצוין, כי המבקש אכן נחקר עשרות פעמים במשטרת חיפה בשנים האחרונות. תמונה טענתו כי לא זיהה את הבלשים אותם הוא אמור להכיר. שלישית, בניגוד לטענת המבקש, גרסתו לא נמסרה בשטח אלא בתחנת משטרה, כ-4-5 שעות לאחר שנעצר ויכול היה להירגע ולהבין את מצבו. הדבר מתקשר גם לטעם הרביעי - המבקש בחקירתו, לאחר שהתייעץ עם סניגור, מסר גרסה סדורה, השיב לכל השאלות שנשאל באופן ענייני, קשר את עצמו לחלק מהרכוש שנמצא והסביר את מקורו, הכחיש קשר לחלק אחר של הרכוש, קשר את עצמו גם לכסף אך טען שמצא אותו. עיון בהודעתו מלמד כי המבקש הבין היטב את מעמד החקירה ולא הייתה כל מניעה כי יפרט את גרסתו באשר למקור הכסף.

לאור האמור אני דוחה את הסברו של המבקש לכבישת גרסתו. ההסבר הסביר היחיד הינו כי המבקש ניסה מסיבותיו להרחיק את עצמו מהכסף.

10. טענותיו של המבקש נסתרות גם ע"י החומרים שנאספו. המבקש נעצר בחשד לגניבת קטנוע וכן בחשד להתפרצות למסעדה בחיפה שאירעה מספר שעות לפני כן ובמהלכה נגנב מהמסעדה כסף מזומן ישראלי וזר. מעצרו הוארך וכעבור מספר ימים הוא שוחרר, לאחר שהחשדות נגדו לא התחזקו.

11. לטענת המבקש, הוא נמלט כי חשש שעבריינים איתם הוא מסוכסך רודפים אחריו. האירוע התרחש בטבורה של העיר בשעה 9:00. המבקש לא מסר את השמות של אותם עבריינים ולא פירט בדבר הסכסוכים שהיו לו. לעומתו, לפי דוחות פעולה של הבלשים שהשתתפו באירוע, המבקש, חב מעצר שהיה מוכר להם מאירועים קודמים כ"ברחן", התחיל לברוח ברגע שזיהה אותם. במהלך המרדף שנמשך מספר דקות הבלשים צעקו למבקש מספר פעמים כי הם שוטרים, אך המבקש המשיך לברוח וגם כאשר נתפס - התנגד למעצר.

טענת המבקש כאילו הוביל את הבלש ענאן לשקית עם הכסף לא נתמכת ע"י דוחות פעולה של אף אחד מהבלשים שהשתתפו באירוע. לפי הדוחות, באירוע השתתפו קצין בילוש ושלושה בלשים. באירוע לא השתתף בלש ששמו ענאן או שם דומה, וככל שניתן להבין מהדוחות, כלל לא השתתף בלש ממוצא דרוזי. אף אחד מהבלשים שהשתתפו לא מתאר כי המבקש אמר להם משהו לגבי הכסף או השקיות. לטענתם, לאחר מעצרו של המבקש, חזרו במסלול בריחתו ואספו את השקיות שהמבקש "העיק" בעת

שברח.

גם הטענה באשר למקור הכסף הזר לא הוכחה. כאמור, המבקש התבלבל לגבי סכומי הדולרים והיורו שנתפסו, וטענתו כאילו נוהג להמיר חלק מהכסף לדולרים וליוורו בהתאם לשערי המטבע נותרה סתמית. המבקש לא סיפק שום פרטים שיכלו לאפשר בדיקת טענותיו.

אזכיר שוב, גרסת המבקש שהועלתה במסגרת הבקשה הנוכחית הינה גרסה כבושה. בחקירתו מיד לאחר התפיסה, ביום 12/5/24, טען המבקש כי הכסף שנמצא בשקית לא שייך לו וכי מצא אותו לאחר שראה אדם אחר מחביא את השקית בשיחים.

אף מועד העלאת הגרסה מעורר תמיהה. אם המבקש אכן חשש להודות מיד כי הכסף שנתפס שייך לו, מדוע המתין מעל 10 חודשים להגשת הבקשה? מדוע זמן קצר לאחר האירוע לא דרש לקבל את כספו חזרה?

12. גם טענת המבקש באשר למקור הכסף לא הוכחה כדבעי. מעיון בתדפיסי חשבון שהוגשו ע"י ב"כ המבקש עולים הנתונים הבאים באשר למשיכת כספי הקצבה ע"י המבקש:

סכום משיכה	תאריך משיכה
300	16/1/23
100	24/1/23
2,650	29/1/23
300	30/1/23
3600 - העברה לבנק אחר ולא משיכה במזומן	28/2/23
3970	28/3/23
3920	20/4/23
3900	28/5/23
300	25/6/23
1200	25/6/23
1500	26/6/23
900	27/6/23
50	6/7/23
200	28/7/23
1500	28/7/23
1500	30/7/23
206 (כספונט)	2/8/23
100 (בנק-קט)	2/8/23
450	6/8/23
885	14/1/24
200	17/1/24
3460	28/1/24
300	4/2/24
150	14/2/24
100	28/2/24
300	28/2/24
1000	28/2/24
955	28/2/24
200	3/3/24
1500	28/3/24
1849	28/3/24
800	18/4/25
306	18/4/25
406	18/4/25
2436	18/4/25
תפיסת הכסף בעת מעצרו של המבקש	12/5/25

כאמור, המבקש טען בעדותו שנהג למשוך את כל קצבת הביטוח הלאומי שלו בבת אחת ולכן הסתובב תמיד עם סכום כסף משמעותי.

אכן, בכל התקופה הרלבנטית (1/1/23-12/5/24) נמשך במזומן סך של 36,393 ₪ - סכום העולה משמעותית על סכום הכסף שנתפס בידי המבקש. ואולם, המבקש לא טען כי היה לו מקור הכנסות נוסף כלשהו בתקופה הרלבנטית. עוד טען המבקש כי מהכסף שקיבל סייע לאמו, ואף שילם מזונות לילדיו. בנוסף, המבקש אמר היה להתקיים מהכסף במשך שנה וארבעה חודשים. במצב דברים זה הטענה כי המבקש הצליח לחסוך את הכסף שנתפס במהלך האירוע הינה בלתי סבירה.

13. גם הטענה לפיה המבקש נהג למשוך את כל הכסף שהיה מקבל בבת אחת לא נתמכת ע"י הראיות. בחלק מהחודשים המבקש היה מושך את כל הקצבה, בעוד בחלק אחר היה מבצע מספר משיכות - לעיתים באותו יום ולעיתים מספר פעמים במהלך אותו חודש. התנהלות זו - משיכות רבות של סכומים יחסית קטנים (מאות ₪ בודדות) - מלמדת על היעדר זמינות כסף מזומן באותם מועדים ולא תומכת בגרסת המבקש שנהג להסתובב כל הזמן עם כל חסכוניותו.

14. על האמור יש להוסיף גם את הרושם הגרוע שהותיר המבקש בעת עדותו. הוא נמנע מלהשיב לשאלות באופן ענייני, קטע את נציג המשיבה ואת בא כוחו, חזר פעמים רבות על כך שלא הוכח שגנב את הכסף ושהכסף היה מיועד לטיפול שיניים שלו. אגב, גם בהקשר אחרון זה לא הוצגו ראיות לפנייה למרפאת שיניים או תחילת טיפול שיניים כלשהו.

15. כידוע, הנטל להוכחת בעלות ברכוש תפוס מוטל על המבקש. בענייננו, גרסת המבקש לוקה בחוסר מהימנות ונסתרת על ידי כלל הראיות שהוצגו. על כן, אני קובע שלא הונחה לפניי תשתית עובדתית מספקת להוכחת בעלות לגיטימית בכספים שנתפסו.

16. עוד יש להזכיר כי לפי ההלכה הפסוקה, החזקת רכוש שמוצאו מפעילות עבריינית לא מקנה זכות קניינית לבעליו. במקרים כאלה, כאשר בעלות חוקית ברכוש לא הוכחה, בית המשפט מוסמך להורות על חילוטו לטובת המדינה, גם בהיעדר כתב אישום (בש"פ 4118/14 **גנה נ' מדינת ישראל** (13.11.2014); ראה גם ה"ת (שלום קריות) 9605-04-24 **רפאל לוי נ' משטרת ישראל**, (12.07.2024)).

17. נוכח האמור לעיל, משלא עלה בידי המבקש להרים את הנטל המוטל עליו להוכחת בעלותו בכספים, אני דוחה את הבקשה להחזרת תפוס, מקבל את בקשת המשיבה ו**מורה כי הכסף שנתפס יחולט לאוצר המדינה**.

באשר לטלפון נייד מסוג LG- בשים לב לאמור במזכר של החוקר שלומי עקיבא מיום 13/5/24 (סומן לד בתיק חקירה) על המשיבה לעשות ניסיון נוסף לאתר את הבעלים של המכשיר. ככל שהדבר לא יצלח, אני מורה על חילוט המכשיר.

הרבה לפני משורת הדין לא אחייב את המבקש בהוצאות.

המזכירות תמציא החלטה זו לב"כ הצדדים. תיק החקירה יוחזר למשיבה באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, ג' אב תשפ"ה, 28 יולי 2025, בהעדר
הצדדים.